

[Alfred Jensen.]

den Opfattelse, at de aldeles ikke var velkomne, og denne Opfattelse, jeg har vel Lov til at sige Mistillid, bestyrkes, naar man ser, at af de Befalingsmænd, der har bestaaet Prøverne nu ved Afslutningen, er der 38, som ikke bliver ansat. Det drejer sig om 18 Underofficerer og 20 Officerer. 17 Underofficerer og 16 Officerer har faaet Meddelelse om, at de skal have et Aars Kursus ekstra, de resterende — det drejer sig om 1 Underofficer og 4 Officerer — har faaet Besked paa, at der ikke er mere at gøre for dem i Hærens Tjeneste. De har faaet udbetalt deres Gage for jeg ved ikke hvor langt Tidsrum med Anmodning om at fratræde Hærens Tjeneste. De har ret naturligt søgt at faa en fornuftig Motivering for denne Opfordring til at tage Afsked. De Motiveringer, der gives, er noget forskellige, men fælles for dem synes det at være, at der ikke angives nogen Grund, og at der ikke kan angives nogen Grund. Disse Forhold forekommer i høj Grad foruroligende. Man maatte regne med, at naar Eksamen var bestaaet, naar Eleverne har paataget sig det Arbejde — og det har ikke været et lille Arbejde —, som kræves paa et 2-aarigt Kursus, naar Staten har ofret de Tusinder og atter Tusinder af Kroner, der skal til, saa vilde disse Personer ogsaa blive ansat i Linien efter endt Uddannelse. Jeg gaar ud fra, at hvis man havde Betænkeligheder over for disse Personer, burde man have gjort dem gældende for mindst et Aar siden. Der er et Forhold her, som bør nøjere undersøges, og jeg understreger, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, at det ikke drejer sig om Kommuniste, men om Befalingsmænd fra Modstandsstyrkerne, altsaa fra alle de Grupper, der deltog i den militære Del af Modstandsbevægelsen.

I Fjor gjorde vi opmærksom paa, at det vilde være uheldigt, uhensigtsmæssigt at købe Vaaben, der vilde foregribe en kommende Forsvarsordning. Vi fik Tilslutning i hvert Fald fra een Side her i Tinget. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at der blev givet Tilslutning til vor Udtalelse om, at vi ikke skulde have Leverancer ensidigt fra en enkelt Magt, hvorved vi kunde blive afhængige af denne. Jeg ser i Forsvarsministerens Forelæggelsestale, at der ikke er købt saa særlig meget i Aar, kun for 5 Mill. Kr. Tilsyneladende er det altsaa ikke noget stort Problem, og det synes ligegyldigt, men jeg tror ikke, at det er det, og jeg føler mig aldeles ikke beroliget ved de Oplysninger, Forsvarsministeren har givet. Han har oplyst, at vi har købt Vaaben i England, og at vi ogsaa

har faaet Vaaben fra Sverige. Det afgørende er ikke, om vi har faaet Vaaben forskellige Steder fra; det afgørende maa være, hvorledes Forholdet er mellem disse Vaabenindkøb, og hvilken Art af Vaaben man har indkøbt de forskellige Steder, og herom kan man ikke finde meget oplysende i det Par Sætninger, Forsvarsministeren her har fremsat. Jeg føler mig aldeles ikke beroliget i min Opfattelse ved de Udtalelser, Forsvarsministeren har fremsat. Jeg gør det specielt ikke, naar der i samme Forbindelse tales om, at man ogsaa har henvendt sig til Sovjetunionen for at faa Indrejsetilladelse til en Kommission af sagkyndige, der bl. a. skulde undersøge, om der var Muligheder for at købe Vaaben. Jeg mindes ikke, at dette Problem har været fremme før i Forbindelse med Diskussionen om Vaabenindkøbene, og derfor forekommer det mig ganske mærkværdigt, at det drages frem nu. Jeg ser heller ikke, at det egentlig har stort med Sagen at gøre, for Spørgsmaalet er ikke, om man skal indkøbe Vaaben i England eller Sovjetunionen. Spørgsmaalet er heller ikke, om man skal indkøbe Vaaben begge Steder.

Efter min Opfattelse maa Spørgsmaalet være, om vi anskaffer vore Vaaben paa en saadan Maade, at vi ikke bringer os i Afhængighed af nogen Magt, og det undgaar vi naturligvis først og fremmest ved, at vi selv fremstiller saa meget som muligt af det Materiel, vi skal have, og indskrænker vore Indkøb til saa lidt som muligt. Det er det, vi har talt for, og her synes jeg ikke, der er givet tilstrækkelige Oplysninger. Det overrasker mig for øvrigt ogsaa, at vi ikke faar mere Oplysning om, hvorfor Resultatet af Besøget i Tjekkosllovakiet har været saa negativt, som det har været. Jeg gaar ud fra, at naar der ikke er oplyst noget om Vaabenleverancer derfra, har vi ikke modtaget noget fra Tjekkosllovakiet. Det eneste, vi fik oplyst om Tjekkosllovakiet, var faktisk, at naar Regeringen henvendte sig der, var det ikke for at faa en hemmelig Aftale.

Der har været lidt Kredsen fra Forsvarsministerens Side om militære Aftaler. Det forekommer mig noget besynderligt, og jeg synes ikke, at vi efter dette i Forbindelse med den almindelige Politik, der har været ført her i Landet, vore Handelsaftaler, Regeringens Synspunkter, Regeringens Politik, kan føle os saa særlig overbevist om Rigtigheden af de Dementier, der er udsendt angaaende Meddelelsen om en hemmelig militær Aftale. Jeg tror i og for sig heller ikke, det har den store Interesse at diskutere det Problem mere efter Debatten her